

## כְּשֶׁמֶת עֵינִי לֹא הָיוּ שָׁם

### שלוש סונטות

#### אתה חי

אַתָּה חַי, כְּשֶׁתְּמוֹת לֹא תוֹרִישׁ לִי אֶת מָה  
שֶׁכָּבֵד אֵין בְּכַחֵי לְסַלֵּק מִתּוֹכִי.  
אַתָּה חַי, לֹא הוֹתַרְתָּ שׁוֹם יָד שֶׁהִלְמָה  
בְּשִׁנְתָּהּ שֶׁל יְלִדָּה, כְּשֶׁאַתָּה כָּבֵד מִכִּין  
נְסִיגָה מְלֻוָּה בְּחִיּוֹךְ שֶׁל זָדוֹן.  
אַתָּה חַי כִּי וְדַאי אֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין  
אֵיךְ כְּשֶׁמֶת עֵינִי לֹא הָיוּ שָׁם – עֲדוֹת  
לְאוֹתָם רְגָעִים סוּפִיִּים שֶׁל אֲוִיר  
שֶׁנִּשְׁמָת לְשׂוּא, כִּי גּוֹפֶךְ כָּבֵד הִחְלִיט  
לְמַלֵּט נִפְשֶׁךְ מִכָּל מָה שֶׁעוֹלֵל.  
אַתָּה חַי וְעַתָּה שׁוֹב מִצָּאֵת תְּכַלִּית  
שְׂאִינָנָה קְשׁוּרָה בִּי לְמָה שֶׁעוֹלָה  
מִחַיֵּיךְ הֵהֱם, מְזַכְרוֹן קִיּוּמֶךְ.  
אִז אֲוִלִי תִשְׁחֹזֵר אֶת אוֹתָהּ מִשְׁפָּחָה?

## ביקור מבחוץ בבית ההוא

הבית לא כָּלָא בְּאַפְלָה שְׁלוֹ שׁוּם סוֹד  
שֶׁלֹא יִדְעֵתִי אֵיךְ נֹצֵר אוֹ מֶה נִטְמָן בְּתוֹךְ  
כָּרְעִיו הֶרְעוּעוֹת שֶׁנִּפְרְשׁוּ עַל פְּנֵי אֶסוֹן  
סָמוּי חִלְקִית אַךְ גַּם גִּלּוּי, שֶׁזְכָּרוֹנוֹ יִחַתֵּךְ  
אֶת מִי שֶׁבָּאָה שׁוֹב לְרֹאוֹת – הַבֵּית עוֹד נֹתֵר?  
הַשְּׁעָרִים שֶׁהוּא צִמַּח אֵינָם חוֹסְמִים אֶת מֶה  
שֶׁמִּסְתַּתֵּר בַּעֲבָרוֹ: צִרְחוֹת כָּמוֹ הַד נִסְתֵּר,  
קוֹצוֹת שֶׁעַר שֶׁנִּתְלָשׁוּ, תַּחֲנוּנָה, בְּרִיחָה, אֵימָה,  
הַכֹּל טָמוּן שָׁם בְּקִירוֹת, מִתַּחַת לְרִצְפָּה.  
מִעֵבֶר לַחוּמָה הָאֵטוּמָה אֶפְשָׁר לְרֹאוֹת  
אֶת מֶה שֶׁעוֹד נִשְׁאָר מֵאֵז, אֶת מֶה שֶׁכֶּךָ נִכְפָּה  
עַל מִי שֶׁנִּסָּה אַךְ הוֹתִירָה שָׁם כָּמָה דְּמָעוֹת.  
הַבֵּית לֹא כָּלָא בְּאַפְלָה שְׁלוֹ שׁוּם סוֹד,  
אֲבָל יִדְעֵתִי: הוּא נִשְׁאָר, אַךְ לֹא אֲנִי. לֹא עוֹד.

## הוא אינו

עֵינֵי הַגּוֹף שׁוֹב מִחִפְשׁוֹת אֶת מֶה  
שֶׁרַק עֵינֵי הָרוּחַ עוֹד רוֹאוֹת.  
אֲנִי הַגּוֹף תּוֹהוֹת מֶה הַדְמָמָה  
שֶׁמְכִילָה כָּל כֶּךָ הֶרְבֵּה קוֹלוֹת.  
אִם הֵלֵכֵן הוּא רַק סִתְרוֹר מְהִיר  
שֶׁל קִשְׁתִּי שֶׁל צִבְעִים שֶׁנִּבְלָעוּ,  
מֶה יֵשׁ בַּחֲשֶׁךְ שֶׁעֲכָשׁוּ מִתִּיר  
לְמִצָּא רַק הַד אֶלֶם אוֹ אֶפְשָׁרוֹת  
לְרֹאוֹת מֶה שִׁיּוּדֵעַת, לֹא הִיָּה?  
עֲנֵן וָרֵד בְּרִפְשׁ שֶׁל שְׁלוּלִית  
הוּא הַשְׁתַּקְפוֹת שֶׁל מֶה שֶׁלֹא קִיָּם.  
מִדּוּעַ לְחַפֵּשׁ רַק אֶת הַצִּלִּיל  
שֶׁאֵין וְאֵת הַיָּד שֶׁלֹא תוֹשֵׁט?  
חֲדָלִי כִּבֵּר לְחַפֵּשׁ אֶת הַמִּבְטָ.